

UDK 811.18'373.2

Izvorni naučni rad

Zarija BRAJOVIĆ (Podgorica)

OSVRT NA STRUKTURU SLOŽENICA U SREDNJOVJEKOVNOJ ALBANSKOJ ONOMASTICI*

Ovaj rad predstavlja prilog o složenicama u albanskoj onomastici, uglavnom na osnovu građe iz 15. i 16. vijeka.

Ključne riječi: *onomastika, složenice, albanski jezik, srednji vijek*

Prostor na kojem je rasprostranjen albanski jezik je neprestano, kroz istoriju, bio pod udarom stranog uticaja. Uprkos tome albanski jezik je uspio da opstane, da se stalno razvija i obogaćuje. Nedostatak pisanih materijala i relativno kasno pismo ne dozvoljavaju cjelovito praćenje pravaca kojim je išao na putu razvoja i obogaćivanja te jasno utvrđivanje poteškoća sa kojima se susretao do postizanja sadašnjega stanja.

Traganje za starom građom, koliko god ona bila fragmentarna i pripadala raznim disciplinama, predstavlja jedan od puteva i načina rada za izučavanje albanskog jezika. S te tačke gledišta, izučavanje albanske onomastike zauzima prvo mjesto. Ovom problematikom su se bavili mnogi autori¹ čijim radovima je u dobroj mjeri osvijetljena ova oblast, ali ipak ne do kraja.

Onomastička građa se može tretirati s etimološkog i semantičkog aspekta te s aspekta njene strukture. Upravo analiza na strukturnom plan onoma-

* Ovaj rad izložen je na naučnome skupu 1984. godine u Skadru, a nije dosad objavljen. – prim. autor

¹ E. Čabej: „Problem onomastike Albanaca u svijetlu imena mjesta“, Bilten Državnog univerziteta Tirana, br. 2, godina 1958; „Davašnja postojbina Albanaca na Balkanskom poluostrvu sa aspekta jezika i imena mjesta“, Bilten Državnog univerziteta Tirana, br. 1, godina 1962; „Pitanje izvora albanskih kolonija u Italiji sa prvenstveno jezičkog aspekta i ličnih imena“, Filološke studije br. 1, 1964; „Današnje stanje i zadaci etimologije albanskog jezika“, Studije o leksici, knjiga I, 1972; „Problem mjesta formiranja albanskog jezika“, Konferencija – Ilirske studije, Tirana, 1974. C. de Simone. „Današnje stanje ilirskih studija i problem mesapskog jezika“, Konferencija – Ilirske studije, Tirana 1974; R. Katičić: „Antroponimija Ilira i albanska etnogeneza“, Konferencija – Ilirske studije, Tirana 1974; J. Đinari: „O nastavcima albanskog jezika sa stanovišta iliro-albanske jezičke veze“, Konferencija – Ilirske studije, Tirana 1974.

stičke građe određenog perioda, kao što je kasni srednji vijek, period između 15. i 16. vijeka, jeste predmet ove studije. Zbog argumentovanja činjenica postojanja jezičkih pojava obuhvatiće se i primjeri iz ranijih i kasnijih perioda.

Izvori iz ovog perioda omogućavaju prikupljanje širokog fonda toponima i patronima. Ovde ćemo dodatno razgraničiti gledišta nad ovom građom, analizirajući samo kompozitne (složene) toponime i patronime. Ovo ne bez razloga, naprotiv, da bi se pokazalo da albanskom jeziku ne nedostaje tradicija u ovom pravcu.

Složenicama albanskog jezika bavio se veliki broj autora, kao što su K. Kristoforidhi, S. Frashëri, N. Jokli, K. Cipo, A. Xhuvani i posebno A. Kostallari u nizu radova i članaka koji su objavljeni u drugoj polovini XX vijeka.

Jezik koristi razna sredstva i oblike za stvaranje novih riječi. Fond riječi albanskog jezika se kontinuirano obogaćivao na taj način. Jedan od korišćenih načina za stvaranje novih riječi albanskog jezika jeste i kompozicija, odnosno tvorba složenih riječi. Kao što je istaknuto² u onomastici se nalazi staro dokumentovanje o složenicama koje su nastale tokom vremena. Ipak, ovom problemu nije posvećena posebna pažnja i isti nije predstavljen ni u gramatikama albanskog jezika³. Strani autori, kao J. G. Hani, Dh. Kamarda, A. Dozoni, G. Vajgand, govore o složenicama albanskog jezika kao o rijetkoj pojavi⁴, ili oblasti koja ne zavređuje veću pažnju. Svakako, takvi zaključci su doneseni usljed slabog poznavanja živog narodnog jezika, te ograničenih i fragmentiranih izvora jezičke građe koja im bila dostupna.

Istražujući takve važne dokumentarne materijale, kao što su: „Izabrani izvori za istoriju Albanije“, knjiga I, „Iliri i Ilirija“ (skraćeno Iliri), „Trgovinski vizantijski izvori za istoriju Albanije od 10. do 15. vijeka (skraćeno Viz. izvori); „Izabrani izvori za istoriju Albanije, knjiga X-XX-XXX. Albanija pod osmanskom vladavinom“ (skraćeno Izvori ...); „Registar katastra i koncesija opštine Skadar 1416–1417.“ (skraćeno Kat.); „Teftar registracije skadarskog sandžakata iz 1485.“ (skraćeno Tef.); „Ševerna Albanija u 18. vijeku“ (skraćeno Ševerna A.), kao i druge materijale, mogli smo da sakupimo činjeničnu građu koja omogućava da obavimo analizu strukture složenica. Će bude prilike daćemo i poređenja s današnjim albanskim toponimima.

Složenice nijesu ni novitet, ni kasna pojava albanskog jezika. Možemo ih dokumentovati i u onom malom broju toponima i antroponima iz antičkog perioda, kada se na prostorima današnjeg albanskog jezika govorio ilirski, koji

² A. Kostalari: „O nekim osobinama složenice u albanskom jeziku“, Studije o leksici ..., knjiga I, Tirana. 1972.

³ A. Kostalari, isto.

⁴ A. Kostalari, isto.

se smatra davnašnjim oblikom albanskog jezika. Kod antičkih autora pominje se **Dimalum**⁵ (**dy** + **male** = *dvije gore*); **Skenobarbus**⁶ (**Sken** + **i bardhë** = *Sken bijeli*); **Triballoi**⁷ (**tri** + **ballë** = *tri čela*). Istaknuto je da ilirski nije imao karakteristiku bitematičnog imenovanja, kao trakijski i dakomizijski, već da je imao monotematična imenovanja⁸ tipa **Lissus**, **Teuta**, **Rhizon** itd. Ali to ne isključuje mogućnost da su složeni oblici postojali još tada i tokom postetničkog perioda albanskog jezika, te da su u jeziku poslužili kao modeli s visokom produktivnošću. Tokom srednjega vijeka imamo rastuće prisustvo složenica u onomastici. One se mogu susresti u srednjovjekovnim vizantijskim hronikama. Tu se pominju **Trymala** (tre + male = *tri gore*), krajina između Ohrida i Drača u XI v. (Viz. izvori, str. 98); (Gjergj) **Goniciatin** (Gjon + gjatë = *Dona dugi*), strateg, (Viz. izvori, str. 98); **Vajanetia**, krajina na južnom albanskom primorju, godina 1082 (Viz. izvori).

Sve izraženije prisustvo složenica može se objasniti i potrebom davanja novih imena u periodu feudalnih cjepkanja i osvajanja, izražene podjele imanja i poседа, načinom i organizacijom plemenskog života i seoskih zajednica na prostirima đe se koristio albanski jezik.

U doba velikih migracija i osvajanja stvaraju se oronimi, hidronimi, etnonimi i nova imena gradova. Čak dolazi i do mogućnosti migracije toponima, odnosno njihovog nestajanja i zamjenjivanja. Ali u ovom periodu dolazi i do nastajanja novih naziva mjesta, predmeta i bića iz govornog narodnog jezika, što jasno govori o ranom postojanju stanovništva koje je govorilo albanskim jezikom. Kompozicija nastaje kao rezultat potrebe i želje subjekta da učini dalju diferencijaciju objekata na osnovu njihovih karakteristika i osobenosti. Ovakav način jezičkog promišljanja i obogaćivanja jezika novim riječima odraz je i kulturnog razvitka, izražene materijalno-duhovne i jezičke svijesti i bogatstva.

Kao i kod drugih složenica u albanskom jeziku, u kompozitnim toponimima imamo potpunu stopljenost dva dijela u jedan, sada već složen naziv ili pojam. Formiranje složenica i u onomastici predstavlja čin stvaranja đe nestaju postojeći gramatički odnosi između komponenata složenice. Do toga dolazi zbog potrebe imenovanja objekata, bića, planina, teritorija, vodenih izvorišta i tokova, imanja, poседа, ljudi itd., na osnovu njihovih vidljivih karakteristika i osobina.

⁵ S. Byzantini: „O gradovima i narodima“, str. 528-548, Iliri i Ilirija, Tirana, 1965.

⁶ D. Rendić-Miočević „Municipium Riditorum u Dalmaciji. Njegovo epigrafsko i onomastično ilirsko nasljeđe“, Konf. Ilirske studije, Tirana, 1974.

⁷ S. Byzantini: pomenuto djelo.

⁸ J. Đinari: pomenuto djelo.

Građa srednjovjekovne onomastike je istraživana i od strane drugih autora⁹, ali šireći znanje o istoj možemo da istaknemo i nekoliko osobenosti albanskog jezika u kreiranju složenica u onomastici.

Uopšteno, možemo reći da albanski jezik ima originalan put u formiranju složenica. Naime, objedinjavanje i spajanje se ne vrši uvijek posredstvom posebnih veznih konstrukcija, kao što je to slučaj u drugim jezicima, nezavisno od toga što u nekoliko slučajeva primjetno je prisustvo veznog **o**, **a**. Mišljenja smo da je formiranje kompozicija na albanskom jeziku olakšala činjenica postojanja **određenog oblika**, kao osobenosti koja ga izdvaja na balkanskom području, a koja je uticala i na druge jezike na Balkanu. U svome istorijskom periodu, naročito tokom srednjeg vijeka, albanski jezik je dovršio kristalizaciju toga fenomena. Primjetno je da prvi dio složenice obično je u određenom obliku, čiji finalni vokal olakšava proces spajanja i povezivanja u složenicu. Tu činjenicu svakako obavezno notiraju svi oni koji pišu nazive kompozitnih imena i naziva na albanskom jeziku, nezavisno od toga što ih pišu koristeći strana pisma a lično nijesu bili albanofoni. Npr. **Barbgrosen** - Bardharush, a ne Bardhrush, prema Novakoviću (Izvor...knjiga II, str. 667), **Balgfusha**, a ne Balfusha, godina 1416 (Kat. 91/a), **Bukgdjathi**, a ne Bukdjathi, godina 1416 (Kat. 104/b, 105/b, 107/a), **Buzaggjata**, a ne Buzgjata – selo, godina 1485 (Tef. str. 391).

Treba se osvrnuti i na pitanje akcenta. Složenice su sačuvale pravilnost akcenta monotematskih riječi. Kod albanskih složenica prvi dio gubi akcenat i sav „teret“ akcentuacije pada na drugi dio. Na taj način se čuva pravilo albanskog jezika o akcentu na pretposljednem slogu. Kod drugih balkanskih jezika, za koje se misli da su imali uticaj na formiranje složenica na albanskom jeziku, nema takve pojavnosti, čak kod nekih od njih akcenat ostaje u prvom dijelu složenice. Npr. crnogorski – **Ljëškopolje**, srpski – **Prijépolje**, bugarski **Dimítrovgrad**, grčki **Akrópolis** itd. Znači, albanski jezik je pratio drugačiji, svoj put u okviru svojih jezičkih pravila i zakonitosti. Primjeri na albanskom: **Bessossia**, a ne **Bessóssia**, godina 1247, u Acta et Diplomata (Izvori ... knjiga II, str. 99), Tanush **Barbúka**, a ne **Bárbuka**, godina 1247, isto tu (Izvori ..., knjiga II, str. 99), **Burnikúq** a ne **Burníkuq** – selo, godina 1431–32, prema Inalčiku (Izvori ... knjiga II, str. 237); **Kruethí** a ne **Kruéthi** godina 1485. (Tef. str. 363 i Kat. 75/a, 91/b).

⁹ M. Domi: „Izvori i materijali o albanskom jeziku u 15. vijeku“, Filol. studije br. 3, godina 1968.

K. Ašta: „Među izvorima pisane riječi arbnishtskog kao međuperioda u istoriji albanskog jezika“ Bilten Instituta za..., br. 6, 7, 1967. T. Osmani: „Osvrti na neke toponime u djelu „Catasto Veneto di Scutari“, Konf. albanoloških studija. A. Kelmendi: „Onomastika albanskog srednjeg vijeka u svijetlu istorije jezika“, Konferencija - Ilirske studije, Tirana, 1974.

Vrijedi istaći da se u svoj dokumentaciji istorijske onomastike albanskog jezika da primijetiti prisustvo skupa riječi. Toponimi – skup riječi su i danas rasprostranjeni na prostorima gdje se govori albanski jezik. To ističemo kako bismo pokazali da put formiranja složenice često ide preko stvaranja, tvorbe skupa riječi. Spajanje može nastati brzo, ali u slučaju toponima taj proces može trajati vrlo dugo. Primjera ima mnogo. Pominje se **Guri i Kuq** (= *Crveni kamen*) kod Ane Komnene, godine 1081. na obalama rijeke Erzen (Viz. izvori, str. 98) dok danas imamo **Gurakuq** (= *Crvenokamen*); **Kisha e Bardhë** (*Bijela Crkva*), kod Berata, godina 1019. (Viz. izvori, str. 31), dok danas imamo **Kishbárdha** (= *Bjelocrkva*); **Gardhi i Poshtëm** (= *Donja Ograda*), selo kraj Mata, godina 1400, kod Don Muzaka o Kastriotima (Izvori, knjiga III, str. 232), **Goni i Bardhë** (= *Bijeli Gon*) – selo, godina 1348 prema Novakoviću u Acta et Diplomata (Izvori ... knjiga III, str. 148); **Labova e Madhe** – selo, godina 1431-32, prema Inalčiku (Izvori ... knjiga III, str. 238). U Registru katastra i koncesija opštine Skadar 1416-1417 nalazimo toponime u skupovima riječi: **Gurra e Palvarës** (*Vrela Palvara*) – poljoprivredno zemljište kod Griže (Kat.62/a), **Polica e Shkurtit** – selo kod Kastrata (Kat. 53/b, 169/b), **Prroi i Thatë** (*Suvi Potok*) – u dolini Škrelja, (Kat. 41/b), **Tushani i Vogël** (= *Mali Tušan*) – selo (Kat. 111/a), **Maja e Rodës** (= *Vrh Roda*) – mjesto kod Skadra (Kat. 2/b), **Guri i Zi** (= *Crni Kamen*) – selo (Kat. 7/b) itd. Godine 1673. u Relaciji poslatoj kancelariji Fide za propagandu, drački arhiepiskop Gerardo Galata pominje mjesta **Goja e Keqe** (= *Ružna usta*), **Kodra e chiate** (*Dugo brdo*) – danas Kodërgjatë, **Livadhi i epër** (*Gornja livada*), **Ara e ghiatë** (*Duga njiva*) (Izvori ... knjiga III, str. 145). Svi ovi primjeri govore o putu stvaranja složenica za imenovanje mjesta tipa: **Baladrini** – selo (Kat. 37/b) nastao od sintagme Balli i Drinit, **Bishtrrjolla** – selo (Kat. 116/a) nastao od sintagme Bishti i Rrjollit.

Polazeći od elemenata koji čine strukturu složenice i onih koji služe kao veza između njih indoevropska lingvistika razlikuje: 1. kopulativne složenice (Dvandva), 2. determinativne složenice u oba svoja vida, a. odredbenih determinativa (Karmadharaya) i zavisnih determinativa (Tataprusha), 3. atributivne i prisvojne složenice (Bahurvi). Sve te vrste se nalaze i u istoriskoj onomastici albanskog jezika. Kopulativna složenica (Dvandva) je **Bukadjáthi** (Kat. 104/b, 105/b, 107/a). Tip odredbene složenice (Karmadharaya) koji je karakterističan za stare jezike kao što su starogrčki, latinski i persijski¹⁰ takode se nalazi i u albanskom jeziku, što dokazuje postojanje njegove drevne varijante i stalno prisustvo. Npr. **Shënkoll** (= *Sveti Nikola*) – selo, godina 1485 (Tef, str. 394), **ShënAurac** (= *Sveti Vranči*) – selo (Kat. 38/b), **Kryekuq** – krajina (Izvori ...

¹⁰ K. Cipo: navedeno djelo.

knjiga III, str. 145) itd. Danas imamo **Shëngjin** (= *Sveti Jovan*), **Shëngjon** (= *Sveti Ivan*), **Shënpal** (= *Sveti Pavle*) itd. Iako rijetko, drugom tipu zavisnih determinativnih (Tataprusha) pripadaju primjeri: **Figára** (= Smokvara) – toponim blizu Skadra, godina 1416. (Kat. 10/b, 158/b), koji se možda odnosi na voćnjak smokava, a moguće i **Nogára** – toponim kod Podgore (Kat. 48/b, 14/b).

Mišljenja smo da se u determinativne složenice mogu ubrajati i kompozicije prijedlog + imenica koji su toponimski nazivi. Ovaj tip se od strane nekih autora¹¹ ne tretira složenicom. Takođe u nekim današnjim gramatikama različitih jezika ovaj tip se smatra¹², a u nekim ne smatra složenicom¹³. Između kompozicije kao morfološkog tipa tvorbe riječi i spajanja riječi kao nemorfološkog tipa nema nikakve razlike s aspekta njihove strukture i sadržaja, već samo s istorijskog aspekta spajanja jezičkih elemenata kod drugog slučaja. Razlika da kod kompozicija uvijek imamo vezivanje tema¹⁴, dok kod spajanja imamo sastavljanje tema pomoćnim riječima nije suštinska, već formalna. Treba uvijek imati na umu razliku između semantičke i strukturne analize. Baš zbog toga ispravnija bi bila formulacija „složenice predstavljaju spajanje leksema“, od formulacije „složenice predstavljaju spajanje tema“. Kod tvorbe riječi sa prijedlozima treba imati u vidu da prijedlog gubi svoje sintaksično značenje. Spajajući se s imenicom u lokativu ili nominativu dobija se jedinstveno značenje. Evo nekoliko primjera: **Mbishkódra** (mbi + Shkodra) – planinska krajina, prema Cordinjanu (Izvori ..., str. 158), **Ndërfundína** (ndër + fundina) – krajina (Izvori ...knjiga III, str. 92), **Nëbregóshta** (në + bregoshta) – selo, godina 1348, prema Novakoviću u Acta et Diplomata (Izvori ... knjiga III, str. 147), **Tefráshnat** (te + frashnat) – mjesto kod Skadra, godina 1416 (Kat. 17/b, 18/b, 20/b), **Ndërfráshna** (ndër + frashna) – mjesto kod Berdice (Kat. 135/b, 137/b), **Tekláni** (te + klani) – selo (Kat. 35/b). Danas je ovaj tip kompozicija dosta rasprostranjen u toponimiji Nadskadra (Mbishkodrës), npr. **Masára** (mbas + ara) – oranice kod Griže, **Nërmánet** (ndër + man) – poljoprivredno zemljište kod Griže, **Nërshpéllat** (ndër + shpella) – obradivo zemljište na planini (Kliment), **Mas-háni** (mbas + han) – mjesto iza jedne kuće koja nekada bila han u selu Selca (Kliment), **Narbúzat** (ndër + buzë) – mjesto takođe u selu Selca (Kliment) itd.

Najveći dio složenica čine atributivne i prisvojne složenice (Bahuvrihi). Tu vrstu složenica čine dvije komponente: jedna „nosi“ drugu, odnosno: jedna obično druga komponenta određuje prvu. Nalazimo je u toponimima, kao i patronimima. Iste se mogu formirati u kombinacijama:

¹¹ A. Kostalari, nevedeno djelo.

¹² N. Steinberg: „Gramaire Francoise“, Moskva, 1966.

¹³ X. Pulkina – E.B.Zohava-Nekrasova: „Udžbenik ruskog jezika“, Moskva, 1958.

¹⁴ A. Kostalari, navedeno djelo.

1. Imenica + imenica

a. Primjeri toponima: **Kryetí** (krye + thi) – selo (Izvori ... knjiga III, str. 363, Kat. 75/a, 91/b); **Bishtrrrjólla** (bisht + Rrjoll) – selo (Kat. 37/b, 116/a); **Balla-dríni** (ball + Drin) – selo (Kat. 93/b, 94/b, 115/a); **Bytidósi** (bythë + dosë) – selo (Tef. str. 123); **Cikaléshi** (cikë + lesh) – selo (Izvori ... knjiga II, str. 248).

b. Primjeri patronima: Paljo **Balafúsha** (ball + fushë) godina 1416. (Kat. 91/a); Nikolla **Kamaléshi** (këmbë + lesh) (Kat. 104/a); suprug neke Mare sa prezimenom **Kryehékúri** (krye + hekur) (Kat. 11/a); Nikolla **Kryezjárrma** (krye + zjarr) (Kat. 93/b); Andrea **Dukagjíni** (Duka + Gjini) (Kat. 25/b, 133/a); Pjeter **Grykúlka** (grykë + ujk) (Izvori ... knjiga III, str. 137); Ali **Kodërkóla** (kodër + Kolë) godina 1746. (Sh. Veriut).

2. Imenica + pridjev

a. Primjeri toponima: **Buzëzézi** (buzë + e zezë) – selo (Kat. 103/a, 104/a, 162/a); **Gunësi** (gunë + i zi) – mjesto (Kat. 95/a); **Kimekéqi** (qime + i keq) – selo (Kat. 87/b); **Mokramádhi** (mokër + i madh) – mjesto (Kat. 102/b, 148/b); **Melshabárdhi** (Melsh + i bardhë) – selo (Izvori ... knjiga III, str. 434); **Bukmíra** (bukë + i mirë) – selo (Izvori ... knjiga III, str. 404); **Buzagjátja** (buzë + e gjatë) – selo (Izvori ... knjiga III, str. 391); **Burnikúq** (burrë + kuq) – selo (citirano gore), **Bithukúk** (vithë + i kuq) – selo (Izvori ... knjiga III, str. 83).

b. Primjeri patronima: Leka **Bukmíri** (bukë + i mirë) (Izvori ... knjiga III, str. 403); **Bessossia** (besë + e zezë) (citirano gore); Gjon **Gurakúqi** (gurë + i kuq) godina 1746 (Sh. Veriut); Gjon **Kamamádhi** (këmbë + i madh) (Kat. 87/a); Gjergj **Kimekéqi** (qime + i keq) (Kat. 96/a); Andrea **Kisolikúqi** (kësulë + i kuq) (Kat. 97/b); Gjergj **Kryesí** (krye + i zi) (Kat. 38/b); Gjon **Margjáta** (Mark + i gjatë) (Izvori ... knjiga III str. 268); Gjon **Kragjátí** (krahë + i gjatë) (Izvori ... knjiga III, str. 365).

3. Pridjev + imenica

a. Primjer toponima: **Barbarósen**, **Barbarúsh** (i bardhë + rrush) – selo (navedeno gore).

b. Primjer patronima: Tanush **Barbúka**, **Bardhbúka** (i bardhë + bukë) u Acta et Diplomata, godina 1274. (Izvori ... knjiga II, str. 99).

4. Glagol + imenica

a. Primjeri toponima: **Bankéqi** (běj + keqi) – selo (Tef. str. 122) godina 1465; **Ikalúza** (ikě + luzě) – zemljište u mjestu zvanom Balldre (Kat. 93/ b);

b. Primjeri patronima: Andrea **Kjerášha** (kje + rasě) (Kat. 59/b); Mark **Ba-chíer** (běj + qerr) (Kat. 44/a).

5. Imenica + glagol

a. Primjer toponima: **Preskigjéta** (freski + gjej) – selo (Izvori ... knjiga III, str. 155)

b. Primjer patronima: Gjon Kryeqeshi (krye + qeshë)(Izvori ... knjiga III, str. 383).

Zaključno, može se reći da je kompozicija, kao posebna vrsta stvaranja novih riječi, u kontinuitetu postojala i djelovala u albanskom jeziku i da se razvijala uglavnom bez značajnijeg spoljnjeg uticaja, a u skladu s albanskim jezičkim zakonitostima. Jezička građa koja je korišćena za ilustraciju ide u prilog stavu da je formiranje novih riječi ostvareno kroz snažno oslanjanje na govorni narodni jezik. Uprkos tome što kada je najranije pisan to je rađeno od strane onih koji nijesu bili albanofoni, te i da danas kada se prevodi tekst ili naziv a to ne čine poznavaooci fonetskih pravila istorijske gramatike albanskog jezika, on predstavlja neiscrpni izvor za one koji istražuju i proučavaju albanski jezik.

Zarija BRAJOVIĆ (Podgorica)

ON THE STRUCTURE OF COMPOUNDS IN MEDIEVAL ALBANIAN ONOMASTICS

The paper presents a reflection on the compounds in Albanian onomastics, mainly based on the material from the 15th and 16th century.

Key words: onomastics, compounds, Albanian language, Middle Ages